

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 9 december 2002

Nr 1018—1025

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1018	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om observationsflygningar	4295
1019	Lag om ändring av 14 § territorialövervakningslagen	4296
1020	Lag om ändring av 18 § lagen om påförande av accis	4297
1021	Lag om understöd för reparation av bostäder och energiunderstöd	4298
1022	Lag om ändring av lagen om vissa understöd som betalas ur Statens bostadsfond	4301
1023	Lag om tidsbegränsad ändring i vissa fall av villkoren för aravalån	4303
1024	Lag om ändring av 3 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer	4306
1025	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer	4308

Nr 1018

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om observationsflygningar

Given i Helsingfors den 3 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det Helsingfors den 24 mars 1992 ingångna fördraget om observationsflygningar gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 3 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

RP 71/2002
UtUB 23/2002
RSv 139/2002

Nr 1019

L a g

om ändring av 14 § territorialövervakningslagen

Given i Helsingfors den 3 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i territorialövervakningslagen av den 18 augusti 2000 (755/2000) 14 § 1 mom. som
följer:

14 §

Flygfotografering

Om inte något annat följer av ett internationellt fördrag som är förpliktande för Finland är det inom finskt territorium utan tillstånd förbjudet att från luftfartyg eller andra anordningar som rör sig i luften under flygningen och med användning av apparatur för upptagning av elektromagnetisk strålning fotografera

1) områden där luftfart med stöd av 7 § 1 mom. luftfartslagen (281/1995) varaktigt är inskränkt,

- 2) fästningsområden, fort eller kasernområden,
- 3) örlogshamnar eller militära flygplatser,
- 4) försvarsmaktens depåer eller upplag,
- 5) försvarsmaktens signalstationer, antennfält, försvarsanläggningar eller försvarsanordningar,
- 6) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets terrängövningar.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 3 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1020

L a g**om ändring av 18 § lagen om påförande av accis**

Given i Helsingfors den 3 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 18 § 1 mom.,
sådant det lyder i lag 874/2000, som följer:

18 §

En privatperson som anländer till Finland från en annan medlemsstat får accisfritt för eget bruk föra med sig högst följande mängder tobaksprodukter och alkoholdrycker:

- tobaksprodukter
- 300 stycken cigaretter eller 150 stycken cigariller (vägande per styck högst 3 gram) eller 75 stycken cigarrer eller 400 gram pip- och cigarettobak,
- alkoholdrycker
- 1 liter destillerade, starka alkoholdryck-

er, vilkas alkoholhalt överstiger 22 volymprocent,

- 3 liter destillerade, starka alkoholdrycker och aperitifer, vilka baserar sig på vin eller alkohol och vilkas alkoholhalt är högst 22 volymprocent, eller skumviner eller viner som gjorts starkare genom tillsats av alkohol,
- 5 liter viner utan kolsyra,
- 64 liter öl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 3 december 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1021

L a g**om understöd för reparation av bostäder och energiunderstöd**

Given i Helsingfors den 3 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde och förhållandet till statsunderstödslagen

Av medel från Statens bostadsfond kan understöd inom ramen för de bevillningsfullmakter som årligen fastställs i statsbudgeten beviljas för reparation av bostäder eller bostadshus som används som bostad året om eller för anstaltsbyggnader som tas i bruk för detta ändamål, enligt vad som föreskrivs i denna lag.

På de understöd som avses i denna lag tillämpas dessutom bestämmelserna i statsunderstödslagen (688/2001), om inte något annat föreskrivs nedan.

2 §

Syftet med understöden

Med understöden kan följande åtgärder understödjas:

1) reparation på sociala grunder av bostäder för åldringar och handikappade,

2) installerande av hiss i redan befintliga flervåningshus och reparationer i syfte att avlägsna rörelsehinder,

3) reparationer genom vilka användningsändamålet för byggnader eller för utrymmen i bostadshus ändras så att de blir bostäder för eller utrymmen som stöder boendet i fråga om boendegrupper som är i behov av ekonomiskt eller särskilt stöd i vårdsyfte,

4) undanröjande av sanitära olägenheter på sociala grunder,

5) reparation av bostadsaktiebolagshus på bostadsområden som är föremål för särskilda utvecklingsåtgärder,

6) genomförande av en planmässig reparationsverksamhet för bostadshusbeståndet, och

7) förbättring av bostädernas energihushållning och minskning av utsläpp som förorsakas av energikonsumtion inklusive ibruktagande av förnybara energiformer.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om understödens användningsändamål, beviljande, utbetalning och användning.

3 §

Förutsättningar för beviljandet

Då understöd beviljas skall behovet av och användningstiden för den bostad eller byggnad som skall repareras samt reparationsåtgärder

gärdernas ändamålsenlighet och verkningar för energihushållningen beaktas. Reparationskostnaderna skall vara skäligen.

För samma reparationsåtgärd kan inte beviljas flera reparations- eller energiunderstöd, om det inte är fråga om särskilda understöd för olika skeden av en och samma reparationsåtgärd.

Understöd beviljas endast för den del av reparationskostnaderna för vilken sökanden inte har fått eller kan få ersättning eller annat offentligt stöd med undantag av lån eller räntestöd som beviljas av Statens bostadsfond eller Gårdsbrukets utvecklingsfond.

Understöd kan beviljas endast för sådana reparationsarbeten som inte har påbörjats innan statsbidragsmyndigheten har beviljat understödet eller godkänt ändamålsenligheten i reparationsarbetet. I annat fall kan understöd beviljas endast av särskilda skäl för förverkligande av understödets användningsändamål.

4 §

Understödstagare

Reparations- eller energiunderstöd beviljas byggnadens eller bostadens ägare eller en aktieägare, vars aktier medför rätt att besitta den bostad som skall repareras. Understöd kan emellertid också beviljas den på vilken underhållsansvaret genom lag eller skriftligt avtal har överförts varaktigt eller långvarigt.

Kommuner, samkommuner och sammanlutningar i vilka kommunerna har bestämmanderätt kan beviljas endast sådana understöd som avses i 2 § 1 mom. 2, 3, 6 och 7 punkten.

5 §

Statsbidragsmyndigheter

Statens bostadsfond är statsbidragsmyndighet i fråga om sådana understöd som avses i 2 § 1 mom. 2—4 punkten. Kommunen är statsbidragsmyndighet i fråga om de understöd som avses i 1 samt 5—7 punkten i nämnda moment. Statens bostadsfond är dock statsbidragsmyndighet också i fråga om dessa understöd, om understödet beviljas en kommun eller samkommun.

Kommunen ger vid behov utlåtande om understödsansökan då Statens bostadsfond är statsbidragsmyndighet.

Statsbidragsmyndighet är den kommun där den bostad eller det bostadshus som skall repareras finns, om inte kommunerna sammellan skriftligen avtalar om något annat.

6 §

Begränsning av användningen

En bostad eller ett bostadshus för vars reparation har beviljats understöd enligt 2 § 1 mom. 1 eller 4 punkten skall användas som bostad för understödstagaren och dennes hushåll eller något annan hushåll som uppfyller förutsättningarna för erhållande av reparationsunderstödet i fråga under fem år från beviljandet av understödet. Ett bostadshus för vilket har beviljats understöd för ändring av användningsändamålet enligt 2 § 1 mom. 3 punkten skall användas som bostadshus i 30 år från beviljandet av understödet. Statsbidragsmyndigheten kan av särskilda skäl bevilja befrielse från den ovan nämnda användningsbegränsningen.

Till reparations- eller energiunderstödet får inte fogas något annat villkor än det som anges i 1 mom. i fråga om begränsning av överlåtelse eller användning av huset eller bostaden.

7 §

Granskning av understödsobjektet

En tjänsteman som granskar användningen av reparations- och energiunderstöd har i den utsträckning som granskningen kräver rätt att under planerings- och genomföringsskedet samt i samband med slutgranskningen av reparationsarbetet komma in i utrymmen som skall repareras eller har reparerats med understöd. Statsbidragsmyndigheten kan i samband med beviljandet av reparations- och energiunderstöd kräva att mellangranskningar utförs i de utrymmen som är föremål för reparation och att en slutgranskning ordnas när reparationsarbetet slutförts. Statsbidragsmyndigheten skall ordna slutgranskningen inom en rimlig tid efter att reparationsarbetet slutförts.

8 §

Styrning och övervakning av kommuner

Statens bostadsfond styr och övervakar kommunernas förfarande vid beviljandet av understöd och i ärenden som ansluter sig till understöden. Bostadsfonden har rätt att få de handlingar, uppgifter och utredningar som behövs för tillsynen.

9 §

Återkrävande av understöd hos kommuner

Om en kommun har förfarit i strid med bestämmelser eller föreskrifter, och felet eller försummelsen inte är ringa, kan Statens bostadsfond helt eller delvis avstå från att betala understödsbeloppet till kommunen eller hos kommunen helt eller delvis återkräva det av kommunen beviljade understödsbeloppet.

Om det är fråga om ett understöd som beviljats utan grund, skall kommunen betala ränta på det belopp som återkrävs från den

dag då understödet betalades ut enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982).

Om det belopp som återkrävs inte betalas senast på den förfalldag som Statens bostadsfond fastställt, skall en årlig dröjsmålsränta betalas till bostadsfonden enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen.

Statens bostadsfond kan besluta att helt eller delvis avstå från att återkräva den ränta och dröjsmålsränta som avses i denna paragraf, om skyldigheten att betala ränta till fullt belopp är oskälig med tanke på de förhållanden och förfaranden som ligger till grund för återkravet.

10 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Genom denna lag upphävs lagen den 18 december 1998 om understöd för reparation av bostäder (1031/1998).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 3 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1022

L a g**om ändring av lagen om vissa understöd som betalas ur Statens bostadsfond**

Given i Helsingfors den 3 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 juni 2000 om vissa understöd som betalas ur Statens bostadsfond (657/2000) 1 § 2 punkten, 3 § och 4 § 1 mom., av dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 173/2002, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Av Statens bostadsfonds medel kan inom ramen för de bevillningsfullmakter som fastställts i statsbudgeten understöd beviljas på det sätt som bestäms i denna lag

2) för hyreshus och bostadsrättshus med ekonomiska svårigheter (*understöd för sanering av ekonomin i hyreshus och bostadsrättshus*), och

3 §

Syftet med understöden

Understöd för det egna kapitalet för anskaffning av bostäder åt bostadslösa kan beviljas för täckande av det egna kapitalet i nya hyreshus, om byggandet av hyreshuset finansieras med aravalån enligt aravalagen (1189/1993) eller räntestödslån enligt lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bo-

stadsrättshuslån (604/2001) och om låntagarna förbinder sig att anvisa bostadslösa och flyktingar hyresbostäder som låntagarna äger. Understöd kan även beviljas när anskaffningen av ett hus eller en bostad finansieras med lån för anskaffning av hyreshus eller hyresbostad enligt aravalagen eller enligt lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån och när huset eller en del av de bostäder som är inrymda i huset eller bostaden anvisas till hyresbostäder för bostadslösa och flyktingar.

Understöd för sanering av ekonomin i hyreshus och bostadsrättshus kan beviljas för sanering av ekonomin i följande slag av hyreshus och bostadsrättshus med betydande ekonomiska svårigheter:

1) hyreshus som avses i 2 § aravabegränsningslagen (1190/1993) och som är underkastade användnings- och överlåtelsebegränsningar men som inte är underkastade den förlängda begränsningstiden på tio år enligt 3 §, eller

2) bostadsrättshus som avses i 1 § 1 mom. lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990) och för vars uppförande beviljats sådant lån som

avses i 6 § 1 mom. 8 punkten lagen om bostadsproduktion (247/1966) eller som har finansierats med lån i enlighet med 21 § aravalagen, 3 § lagen om räntestöd för bostadsrättshuslån (1205/1993) eller 20 § lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån.

Understöd för det egna kapitalet i bostäder för studerande kan beviljas för täckande av det egna kapitalet i hyreshus avsedda att användas som bostäder för studerande, om uppförandet, ombyggnaden eller renoveringen av huset finansieras med lån enligt aravalagen eller lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån och om hyreshuset inte tidigare har beviljats understöd för andelen eget kapital.

Genom förordning av statsrådet kan bestämmas närmare om syftet med understöden,

Helsingfors den 3 december 2002

om deras maximibelopp och om villkoren för beviljandet av understöd.

4 §

Understödsgivaren

Statens bostadsfond beviljar på ansökan understöd för det egna kapitalet för anskaffning av bostäder åt bostadslösa samt understöd för det egna kapitalet i bostäder för studerande. Statskontoret beviljar på ansökan understöd för sanering av ekonomin i hyreshus och bostadsrättshus.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Suvi-Anne Siimes

Nr 1023

L a g**om tidsbegränsad ändring i vissa fall av villkoren för aravalån**

Given i Helsingfors den 3 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på lånevillkoren för bostads- och aravalån som beviljats sådana aravahyreshussamfund som avses i 2 § 1 mom. aravabegränsningslagen (1190/1993) och som vid ändring av lånevillkoren är underkastade begränsningar i fråga om användning och överlåtelse, om inte aravahyresbostaden eller aravahyreshuset är underkastade den förlängda begränsningstiden på tio år enligt 3 § i nämnda lag.

Lagen tillämpas också på lånevillkoren för bostads- och aravalån som beviljats sådana bostadsrättshussamfund som avses i 1 § 1 mom. lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990), om lånen beviljats med stöd av 6 § 1 mom. 8 punkten lagen om ändring av lagen om bostadsproduktion (651/1990) eller 21 § aravalagen (1189/1993).

2 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att med ett tidsbegränsat, ekonomiskt stöd förbättra si-

tuationen för aravahyreshussamfund och bostadsrättshussamfund med betydande ekonomiska svårigheter.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *aravahyreshussamfund eller bostadsrättshussamfund med betydande ekonomiska svårigheter* ett aravahyreshussamfund eller bostadsrättshussamfund som inte under de två föregående åren med hyror eller bruksvederlag har kunnat täcka godtagbara årliga kapitalutgifter och utgifter för skötsel,

2) *lån med fasta villkor* ett lån vars amorteringsplan baserar sig på en fast lånetid och på en ränta som kan ändras genom en förordning som med stöd av 45 § 3 mom. aravalagen utfärdas av statsrådet,

3) *annuitetslån* ett lån vars ränta och amortering betalas av annuiteten på det sätt som föreskrivs i 11 a § lagen om ändring av lagen om bostadsproduktion (1185/1990) och i 17 §, 18 § 2 mom. och 23 § aravalagen, och

4) *lån som till villkoren motsvarar annuitetslån* ett lån vars ränta och amortering betalas av annuiteten på det sätt som före-

skrivs i 2 § lagen om ändring av lånevillkoren för hyreshuslån (1186/1990).

4 §

Förutsättningar för ändring av lånevillkor

Lånevillkoren för ett lån med fasta villkor, ett annuitetslån och ett lån som till villkoren motsvarar ett annuitetslån kan ändras, om det underskott som uppvisas av ett aravahyreshussamfund eller bostadsrättshussamfund med betydande ekonomiska svårigheter har orsakats av

1) att hussamfundets bostäder stått tomma,
2) att den hyra som uppburits enligt 7 § aravabegränsningslagen eller det bruksvederlag som uppburits enligt 16 § lagen om bostadsrättsbostäder varit höga i förhållande till den allmänna hyresnivån på området, eller av

3) andra synnerligen vägande skäl som inte beror på ägaren.

En förutsättning för ändring av lånevillkoren är dessutom att aravahyreshussamfundets eller bostadsrättshussamfundets ekonomiska svårigheter skulle fortsätta utan åtgärder enligt denna lag.

5 §

Ändringar av lånevillkor

Lånetiden för ett lån med fasta villkor kan förlängas med högst tio år och räntan sänkas för högst tio år.

Den årliga justeringen av annuiteten för ett annuitetslån och av annuiteten för ett lån som till villkoren motsvarar ett annuitetslån kan avbrytas för högst tio år och annuitetsräntan sänkas och ändras till en fast ränta för högst tio år.

Lånevillkoren kan ändras så att den maximala lånetiden för ett lån med fasta villkor, ett annuitetslån och ett lån som till villkoren motsvarar ett annuitetslån överskrids.

6 §

Räntans storlek

Om räntan sänks med stöd av 5 § skall den årliga räntan vara minst två procent.

Efter avslutad sänkning uppbärs ränta enligt den nivå den skulle befinna sig på om räntan inte hade sänkts i enlighet med denna lag.

7 §

Fastställande av annuitet

Då den justering som avbrutits enligt 5 § återupptas justeras annuiteten från den nivå den befinner sig på när åtgärden avslutas, på det sätt som föreskrivs i 11 d § lagen om ändring av lagen om bostadsproduktion (1185/1990), 18 § 2 mom. aravalagen och 6 § 1 mom. lagen om ändring av lånevillkoren för hyreshuslån.

8 §

Åtgärder som ägaren förutsätts vidta

Ett villkor för ändring av lånevillkoren för ett lån med fasta villkor, ett annuitetslån och ett lån som till villkoren motsvarar ett annuitetslån är att aravahyreshussamfundets eller bostadsrättshussamfundets ägare

1) långsiktigt och till fullo handhar sitt eget ekonomiska ansvar och övriga ansvar för saneringen av hussamfundets ekonomi,

2) tillsammans med Statskontoret har gjort upp en saneringsplan för huset om hur huset skall göras livsdugligt,

3) under den tid för vilken lånevillkoren ändras inte uppbär ränta för de egna medel som ägaren placerat, och

4) uppfyller övriga krav som Statskontoret ställt i samband med ändringen av lånevillkoren.

9 §

Ansökan

Statskontoret beslutar på ansökan om ändring av lånevillkoren.

Statskontoret kan ge närmare anvisningar om ansökningsförfarandet samt om de utredningar som skall bifogas ansökan.

10 §

Tillsyn

Statskontoret övervakar att de villkor som nämns i 8 § uppfylls.

Statskontoret har rätt att av sökande få de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

11 §

Sanktioner

Om en ägare handlar i strid med 8 § kan förvaltningsdomstolen på yrkande av Statskontoret ålägga ägaren att för varje kalendermånad betala högst en halv procent av det enligt ändringen i byggnadskostnadsindex justerade anskaffningsvärdet för de hus eller bostäder vilkas lånevillkor omfattas av de åtgärder som avses i denna lag. Ersättningen kan dock påföras för högst två år. Statskontoret intäktför ersättningen i Statens bostadsfond.

Om den ersättning som ägaren påförts blir uppenbart oskäligen kan den sänkas i samband med att ersättningen påförts.

Om orsaken till att ersättning påförts avhjälpas inom sex månader efter att Statskontoret har meddelat ägaren att dennes verksamhet står i strid med 8 §, kan en i 1 mom. avsedd ersättning inte påföras.

12 §

Ändringsökande

En sökande som är missnöjd med Stats-

Helsingfors den 3 december 2002

kontorets beslut i ett ärende som avses i denna lag får söka rättelse i beslutet inom 14 dagar från delfäendet. Rättelseyrkandet skall riktas till Statskontoret. Till ett beslut i vilket rättelse får sökas skall fogas en anvisning om rättelseyrkande. Rättelseyrkandet skall behandlas utan dröjsmål.

I ett beslut som meddelats med anledning av ett rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

13 §

Delgivning av beslut

Ett beslut enligt denna lag får delges per post. Delfäendet anses därvid, om inte något annat visas, ha skett den sjunde dagen från det beslutet postades under uppgiven adress.

I övrigt iakttas vad som bestäms om delgivning i förvaltningsärenden.

14 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1024

L a g

om ändring av 3 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer

Given i Helsingfors den 3 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1993 om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993) 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1651/1995, den svenska språkdräkten delvis ändrad i lag 974/2001 och den finska språkdräkten delvis ändrad i lag 1546/2001, som följer:

3 §	Domstol	euro
<i>Rättegångsavgift</i>	— jordrättsmål och jordrättsärenden samt tvistemål vars behandling upphör vid	
	— skriftlig förberedelse	70
	— muntlig förberedelse	100
	— huvudförhandling i sammansättning med en domare	130
	— huvudförhandling i fulltalig sammansättning	160
	marknadsdomstolen	200
	arbetsdomstolen	200
För behandling av tviste-, brott-, underställnings- och fullföljdsfall och mål som gäller extraordinärt ändringssökande samt för behandling även av annat rättskipningsmål vid förvaltningsdomstol tas <i>rättegångsavgift</i> ut som följer:		
Domstol	euro	
högsta domstolen		
— brottmål	100	
— annat mål	200	
högsta förvaltningsdomstolen	200	
hovrätten		
— brottmål	80	
— annat mål	160	
förvaltningsdomstolen	80	
tingsrätten		
— brottmål och fullföljdsfall enligt utsökningslagen	70	

Om en extraordinär ändringsansökan förkastas eller om högsta domstolen eller högsta förvaltningsdomstolen inte beviljar besvärstillstånd i ett besvärstillståndsmål, uppbärs endast hälften av avgiften enligt 1 mom.

Om behandlingen av ett mål eller ärende upphör vid tingsrätten utan att stämning utfärdas på annan grund än den som nämns i 5 kap. 6 § rättegångsbalken, uppbärs i målet eller ärendet inte avgift enligt 1 mom. Om ett fullföljdsfall som behandlas vid tingsrätten eller ett mål eller ärende vid en annan domstol

avskrivs eller förfaller eller lämnas utan prövning, uppbärs ingen rättegångsavgift vid domstolen i fråga. Rättegångsavgift uppbärs inte heller om en extraordinär ändringsansökan bifalls eller ett mål eller ärende utan att de materiella frågorna ens delvis avgörs återförvisas för behandling vid en lägre myndighet eller överförs på en behörig myndighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 3 december 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

För behandlingen av ett mål eller ärende som har anhängiggjorts hos en behörig myndighet innan lagen har trätt i kraft uppbärs i handläggningsavgift ett belopp som är högst lika stort som avgiften för ärendet har varit enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. Detsamma gäller avgifter för expeditioner som har beställts innan lagen har trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1025

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer**

Given i Helsingfors den 3 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i förordningen den 20 augusti 1993 om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (774/1993) 3 § 2 och 3 mom. samt 4, 4 a, 5, 7 och 8 §, sådana de lyder i statsrådets förordning 1035/2001, som följer:

3 §

Tingsrätten

För behandling av ett ärende som anhängiggörs genom ansökan tas ut 65 euro, om inte något annat bestäms nedan. Om ärendet såsom tvistigt överförs till behandling vid sammanträde, tas avgift ut såsom i tvistemål.

För behandlingen av nedan nämnda ansökningsärenden tas följande ansökningsavgifter ut:

- 1) ärende som gäller äktenskapsskillnad:
 - a) 65 euro,
 - b) fortsatt behandling efter betänketiden 40 euro,
- 2) ärende som nämns i lagen angående förmyndarverksamhet (422/1999):
 - a) 30 euro,
 - b) när i behandlingen ingår kungörelse i officiella tidningen 105 euro,
 - 3) ärende som gäller äktenskapsförord, ärende som avses i 35 § 4 mom., 45 § 1 mom. eller 105 § äktenskapslagen (234/1929), 4 § 3 mom. lagen angående införande av äktenskapslagen (235/1929) eller 16 § lagen an-

gående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur (379/1929) eller ärende enligt 6 § lagen om gåvoutfästelser (625/1947):

- a) 45 euro,
- b) när i behandlingen ingår kungörelse i den officiella tidningen 120 euro,
- 4) ärende som gäller deponering av testamente 25 euro,
- 5) lagfartsärende:
 - a) 60 euro,
 - b) när i behandlingen ingår kungörelse i den officiella tidningen 150 euro,
 - c) ärende som gäller förtydligande lagfart 25 euro,
 - 6) inteckningsärende:
 - a) ärende som gäller fastställande av inteckning 40 euro,
 - b) ärende som gäller ändring av inteckning eller utfärdande av nytt pantbrev 25 euro,
 - c) ärende som gäller utbyte till pantbrev 25 euro,
 - d) när fastställande eller ändring av flera inteckningar eller utbyte av flera fordringsbevis till pantbrev söks genom samma ansökningshandling, för den första inteckningen

avgift enligt underpunkterna a—c och för övriga 10 euro stycket,

e) för ändring av inteckning som söks i samband med utbyte till pantbrev tas inte ut särskild avgift

7) ärende som gäller inskrivning av särskild rättighet och annan inskrivning i lagfarts- och inteckningsregistret:

a) inskrivning eller överföring av särskild rättighet 60 euro,

b) ändring av inskrivning av särskild rättighet 25 euro,

c) annat ärende som gäller inskrivning i lagfarts- och inteckningsregistret 25 euro,

8) konkursärende:

a) ärende som gäller försättande i konkurs 95 euro,

samt dessutom när konkursen har inletts

b) konkursärende som leder till dom 340 euro,

c) konkursärende som leder till annat än konkurs 95 euro,

d) annat konkursärende som behandlas särskilt på basis av ansökan, dock inte ärende som gäller anmälan av fordringar, 95 euro,

e) för behandlingen av ett ärende som gäller en fordran som har bestridits tas avgift ut såsom i ett tvistemål hos den som har bestridit fordran, om ärendet såsom tvistigt överförs till behandling vid sammanträde,

9) ärende som gäller saneringsförfarande:

a) ärende som leder till beslut om att inte inleda saneringsförfarande 95 euro,

b) ärende som leder till beslut om att inleda saneringsförfarande 435 euro,

c) annat ärende som hänför sig till saneringsförfarande och som behandlas särskilt på basis av ansökan 95 euro,

10) ärende som gäller fusion 190 euro.

4 §

Stämningsman

För delgivning som verkställs av en stämningsman jämte det bevis som ges över delgivningen tas 25 euro ut i förrättningsavgift. För delgivningsförsök tas en lika stor avgift ut.

Avgift tas inte ut då domstolen har hand om delgivningen.

4 a §

Delgivning till utlandet

För expedition av en handling för delgivning till utlandet tas 25 euro ut i expeditionsavgift. Avgift tas dock inte ut för ärenden som behandlas vid domstol och för vilka rättgångsavgift eller ansökningsavgift tas ut.

De särskilda kostnader som delgivning i utlandet medför tas ut i enlighet med bestämmelserna i 8 §.

5 §

Hovrätten

För behandlingen av ett ansökningsärende vid hovrätten tas 65 euro ut i ansökningsavgift.

Avgift tas inte ut för behandlingen av ett ärende som gäller tilldelande av vicehäradshövdingstitel.

7 §

Utdragsavgifter och kopieringsavgifter

För styrkta utdrag eller kopior som på särskild begäran framställts av ett protokoll eller någon annan handling som förvaras i myndighetens arkiv tas ut 2 euro per sida i utdrags- eller kopieringsavgift. Den utdrags- eller kopieringsavgift som tas ut hos parten får dock inte överstiga 65 euro per handling.

För en obestyrkt kopia av en handling tas ut 1 euro för första sidan och 50 cent för varje följande sida. För de följande kopiorna av samma sida tas ut 10 cent per sida. Kopieringsavgiften som tas ut hos parten får dock inte överstiga 65 euro per handling.

För en kopia som ges som telekopia eller per elektronisk post tas avgift ut enligt 1 mom. Om en kopia av ett intyg ges som telekopia eller per elektronisk post, tas avgift dock ut så som för intyg.

För ett utdrag eller en kopia som sänds per post tas minst 5 euro ut i avgift.

Nr 1025

8 §

Kostnader för kungörelse och vissa andra kostnader

Kostnader för den officiella tidningens annonsavgifter ingår i avgiften för en prestation i de ärenden som nämns i 3 § 3 mom. 2 punkten underpunkt b, 3 punkten underpunkt b, 5 punkten underpunkt b samt 8—10 punkten. I andra avgiftsbelagda ärenden tas kostnaderna för kungörelse i officiella tidningen ut särskilt till fullt belopp. För kungörelse i någon annan tidning tas av var och en som är skyldig att betala behandlingsavgift ut 60 euro i ersättning för kostnaderna för kungörelsen.

Om en part har åsidosatt sin skyldighet att lämna in kopior till en myndighet, framställs de på partens bekostnad. Då tas kopieringsavgift ut till det belopp som nämns i 7 §.

Helsingfors den 3 december 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

För en ljud- eller videoinspelning eller en upptagning som innehåller behandlingen av ett ärende tas hos den som beställer den utöver band- eller upptagningskostnaderna dessutom ut 15 euro per band eller upptagning i expeditionsavgift.

Som ersättning för särskilda delgivningskostnader utomlands tas ut

1) den avgift som utrikesförvaltningen debiterat för delgivning i utlandet jämte därtill hörande ersättning för särskilda kostnader till fullt belopp, och

2) arvodet och kostnaderna som myndigheten, tjänstemannen eller funktionären som sköter delgivningsverksamheten fakturerat för uppgiften till deras fulla belopp.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Regeringsråd Ahti Penttinen